

KONĚ JSOU MŮJ ŽIVOT

Od 1. června 2006 má Zemský hřebčinec Tlumačov, státní podnik nového ředitele. Stal se jím MVDr. Antonín Černocký. Redakce Tlumačovských novinek ho požádala o pár informací o jeho osobě, životě a plánech do budoucna v novém působení.

„Jsem rodák ze Vsetína a s koňmi jsem spjatý už od malička, vyrůstat jsem s nimi“ říká pan doktor Černocký (56). „Ještě jsem neuměl chodit a už jsem seděl na koni. Můj vsetínský staříček měl hospodářství, ve kterém samozřejmě nechyběli koně. Jak dneska se vidím - jedu na koni do lesa, klobouk na hlavě, sesednu na louce. lehnu si do trávy, čtu si rodokapsy a kůň se pase opodál. Myslím si, že tam začala má láska ke koním.“

V deváté třídě byl doktor Černocký rozhodnutý, že po dokončení střední školy půjde na „veterinu“ nebo na vysokou zemědělskou do Brna. Nejdříve absolvoval SVVŠ (dnešní gymnázium) a pak vystudoval Vysokou školu veterinární v Brně.

Společně s manželkou, s kterou se seznámil na studiích v Brně, vychovává dvě dcery, Markétu (28) a Lenku (27). Obě vystudovaly Střední zemědělskou školu ve Starém Městě a mladší Lenka i vysokou zemědělskou. Mají s otcem společnou lásku ke koním. Koně jsou nejen jejich koníčkem, ale i zaměstnáním.

Po ukončení studií na vysoké škole nastoupil doktor Černocký na vojnu. Kde jinde, než zase v blízkosti koní, u hřebčína Netolice v Jižních Čechách, který už dnes bohužel neexistuje. Po ukončení vojenské služby si hledal místo veterináře na Vsetínsku, osud ho ale zavál do Bílovce, v okrese Nový Jičín. Tam strávil s rodinou 7 let (dodnes uslyšíte v jeho hlasu krátký ostravský přízvuk). O víkendech, ale i v týdnu jezdil trénovat na Vsetín, protože v té době jezdil aktivně překážkové dostihy.

V Bílovci ale nebyli koně, proto, když se doktor Černocký dozvěděl, že z Tlumačova odchází veterinář, rozhodl se změnit místo svého působení. „Dostat se jako „koňář“ do Napajedla nebo do Tlumačova, to bylo v tehdejší době něco,“ doplňuje doktor Černocký. Do Plemenářského podniku Tlumačov přišel v roce 1983. Hřebčinec Tlumačov byl tehdy střediskem chovu koní PP Tlumačov, stejně jako Hřebčín Napajedla. Zde pracoval jako podnikový veterinář se specializací na choroby koní. Posléze, po reorganizaci podniku, se stal vedoucím střediska chovu koní a hlavním zootechnikem v Napajedlích. Úzce spolupracoval s ing. Leopoldem Mamicou, který byl vedoucím tlumačovského střediska chovu koní. Po sametové revoluci v roce 1989 se hřebčinec v Tlumačově osamostatnil a od roku 1993 je to Zemský hřebčinec Tlumačov, státní podnik, jehož ředitelem byl ing. Leopold Mamica.

Když bylo na jaře letošního roku vyhlášeno výběrové řízení na post ředitele hřebčince, doktor Černocký do tohoto konkurzu přihlásil. Po jmenování ředitelem Zemského hřebčince v Tlumačově, ministrem zemědělství bylo domluveno, že napajedelskou radnici povede do podzimních komunálních voleb a zároveň mu bude ing. L. Mamica postupně předávat potřebnou dokumentaci a další náležitosti pro práci ředitele.

„Před mým nástupem do funkce ředitele zem-

ského hřebčince nebyl Tlumačov pro mne neznámým pojmem“, poznamenal doktor Černocký. „Znal jsem zdejší koně i prostředí hřebčince. Slavné tlumačovské jezdecké a dostihové dny jsem navštívil poprvé, co by dítě ne ještě školou povinné, později jsem se zúčastňoval aktivně jako dostihový jezdec. Tlumačovské jezdecké a chovatelské dny - to byl svátek pro „koňáře“ z celé Moravy i z Čech. Pro Tlumačov to byly dny, kdy se sešly rodiny z daleka i z blízka. Bohužel od povodní 1997 je závodistič trvale podmačené, proto se už na něm nedají jezdecké soutěže pořádat. Letos jsme uspořádali 2. července chovatelskou výstavu. Myslím si, že měla dobrý ohlas a skvělou úroveň. Naším cílem je v chova-

telských přehlídkách a výstavách pokračovat. Do budoucna bychom chtěli upravit prostor v areálu hřebčince, vybudovat zde kolbiště pro jezdecké soutěže a další zázemí, vhodné pro důstojnou prezentaci hřebčince při pořádání těchto akcí. Máme vypracovanou studii, potřebujeme zpracovat projekt a hlavně získat finanční prostředky, pokusíme se i z fondů EU.“

Hřebčinec se nebrání i zapojení do hipoturistiky. U začátku projektu s názvem „Hyjé - koně Zlínského kraje“ byl mimo jiných i pan doktor Černocký. Zatím ale nemáme dostatek prostoru, aby se mohly tyto aktivity realizovat. Např. prostory kryté haly jsou zcela vytiženy.

„Jsem velmi rád, že tu máme volitelný oddíl. Jeho členové dosahují výborných výsledků na domácích i mezinárodních kolbištích a reprezentují tak nejen obec Tlumačov a hřebčinec, ale i Zlínský kraj a celou ČR. My a tím myslím hřebčinec, se jim snažíme vycházet vstříc. Treba už tím, že jim poskytujeme prostory a koně. Soutěží na našem plemenném hřebci Catalan IV-33. Tento kůň má vynikající charakter. Takový, jaký by plemeník měl mít a předával jej na své potomstvo“ pochvaluje si voltiž pan doktor.

Stáje jsou v zemském hřebčinci plné. Plemenní hřebci jsou původu domácího, tedy z ČR, převážně ze zemského chovu na Moravě, ale také z Německa, Holandska, Francie, Ruska. Inseminční dávky jsou rozesílány po celé republice. Z plemen je zde nejvíce zastoupený český teplokrevník, vyznačující se hlavně sportovní a skokovou potencií. Zejména mladí koně zde absolvují výcvik, učí se základní prvky drezúry a připravují se na sportovní soutěže. Z chladnokrevných plemen je zde zastoupen českomoravský belgik, norik, slezský norik a z ostatních plemen anglický plnokrevník, hucul, hafling, ale i pony. Jedničkou je holštýnský bělouš Catango Z, ale i ostatní hřebci mají vysokou plemennou hodnotu.

Vedení hřebčince se snaží o co největší za-

stoupení jednotlivých plemen. Kromě vyjmenovaných zástupců plemen je na Skalách v odchovu i jeden arabský hřebeček a co nevidět k němu přibude pár arabských hřebců z Národního hřebčína v Topolčiankách. Z Národního hřebčína v Kladruzech nad Labem jsou v hřebčinci dva starokladrubští bělouši, kterým říkáme „svatební“, protože vozi při svatbách novomanžele.

V klusácké dostihové stáji je 9 koní, ale to je bohužel jen torzo toho, co zde bylo v minulých letech. Chov klusáků měl v Tlumačově velkou tradici a na dostihových drahách dosahovali tlumačovští klusáci vynikajících výsledků. Na Skalách bylo v minulosti 30 plemenných klusáckých klisen. Jejich chov byl v Tlumačově tradicí, ale z minulosti se žít nedá, hřebčinec musí myslet i ekonomicky. Doktor Černocký také lituje, že se nepodařilo do majetku Zemského hřebčince Tlumačov převést objekty na Peškově. Historicky patří Peškov k hřebčinci, protože byl vybudován jako chladnokrevný hřebčín, kam se přemístily chladnokrevné klisny a plemenní hřebci ze Skal.

Před nástupem na místo ředitele Zemského hřebčince v Tlumačově pracoval pan doktor Černocký jako starosta města Napajedla. „Když budu srovnávat tyto dvě funkce, tak bližší srdci je mi nynější zaměstnání,“ tvrdí pan doktor, „Proč? Jsou tu přece koně. Těch čtyř let na napajedelské radnici ale vůbec nelituji. Poznal jsem daleko víc lidí, hlavně jejich povahy. Až jsem se někdy nestačil divit, co dokážou lidé vymyslet. Škola to byla dobrá. Získal jsem nové osobní i pracovní kontakty. V době starostování jsem od koní neutekl, pokud to čas dovolil, pohyboval jsem se kolem koní stále, jezdil jsem dostihy, jezdecké soutěže a chovatelské přehlídky a výstavy. Teď si už i dokonce najdu chvíli sednout si do sedla a vyjet si na vyjížďku. Koně jsou můj život, nedokážu si ho bez nich představit, rodina i přátelé mě takto berou. A to, že je nejkrásnější pohled na svět z koňského hřbetu, mohu jediné potvrdit.“

Děkujeme za rozhovor.

Zpracovala Renáta Nelešová a Jirina Rýdlová

Hubertova jízda 4. 11. 2006

V sobotu 4. listopadu 2006 se konala tradiční Hubertova jízda. Skupinku asi patnácti jezdců vedl ředitel hřebčince MVDr. Černocký Antonín na plnokrevném plemeníku Verniovi. Lot příznivců této podzimní události doprovázeli diváci se spřežením.

I přes sychravé a již nevlidné počasí vládla v této společnosti milovníků koní příjemná a přátelská nálada. Zdroj -inet-

MVDr. A. Černocký při Hubertově jízdě.